Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	19C/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5824200451
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Andrea Novotná
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2025:5824200451.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou Mgr. Andreou Novotnou v spore žalobkýň: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. XX, bývajúca na adrese: D. E. F., G. XX, 2/ H. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. XX, bývajúca na adrese: D. E. F., G. XX, obe žalobkyne právne zastúpené: JUDr. Peter Kuzma, advokát, so sídlom Svidník, Duklianska 642/8 a žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Pribinova 19, IČO: 00 151 700, o náhradu nemajetkovej ujmy pre každú zo žalobkýň vo výške 20.000,- eur, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti ohľadne zaplatenia sumy 5.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy pre každú zo žalobkýň z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 12.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 12.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

V. Súd p r i z n á v a žalobkyniam 1/, 2/ voči žalovanému nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu elektronicky dňa 14.02.2024 sa žalobkyne 1/, 2/ (ďalej aj ako „žalobkyne“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti pôvodnému žalovanému 1/ H. G., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom I. XXX a terajšiemu žalovanému ako pôvodnému žalovanému 2/ (ďalej aj ako „žalovaní“) domáhali spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 20.000,- eur pre každú zo žalobkýň titulom náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti s úmrtím ich brata G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, ako aj náhrady trov tohto konania.

2. Žalobkyne žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2023, súd schválil dohodu o vine a treste medzi prokurátorom, obhajcom a žalovaným 1/ ako obvineným, v zmysle ktorej t.č. už odsúdený žalovaný 1/ bol uznaný vinným, že dňa 26.02.2022 v čase okolo 00.09 hod. v obci D. J. viedol osobné motorové vozidlo zn. G. I. K.: J. v smere do mesta J. G. po rýchlostnej ceste R3, kedy v km 3,700 z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy poveternostným podmienkam - tma a hmla, pri rýchlosti 80 - 87 km/h, s dohľadnosťou do cca 20 metrov, ktorej zodpovedá primeraná rýchlosť 30 - 38 km/h, nesprávnej techniky jazdy, neskorej reakcie pri spozorovaní zapnutých stretávacích a výstražných svetiel vozidla odťahovej služby zn. L. M. H. EČV: J. stojaceho v protismere, prešiel

s vozidlom vpravo mimo vozovku na krajnicu a ľavou časťou svojho vozidla zachytil ľavú časť odťahového vozidla a následne tam stojaceho G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý utrpel akútny krvný výron pod tvrdým mozgovým obalom, čelovo spánkovo temeno záhlavnej oblasti vpravo - SDH subdurálny hematóm, krvný výron nad tvrdým mozgovým obalom temeno spánkovej oblasti vľavo - EDH epidurálny hematóm, pomliaždenie a krvný výron mozgového tkaniva spánkovej oblasti vpravo, známky zvýšeného vnútrolebečného tlaku s vtlačením mozgu pod šiator lebky vpravo na podklade opuchu mozgu (kónus mozgu), poúrazový opuch mozgu s mozočkovým kužeľom, zlomeninu spánkovej kosti vľavo so zasahovaním do strednej jamy lebečnej spodiny až na krídlový výbežok klinovej kosti vľavo, zlomeninu lícno-čeľustného komplexu vľavo, tri tržné rany spánkovo temennej oblasti hlavy vľavo a tržnú ranu na prednej strane ľavého predkolenia, pričom mozgovo lebečné poranenie bolo v priamej príčinnej súvislosti s rozvojom následných komplikácií a v určitom časovom odstupe viedlo k rozvoju následných komplikácií - centrálnej mozgovej smrti, zápalu mozgových obalov a opuchu mozgu, ktoré boli bezprostrednou príčinou smrti G. B. dňa 30.04.2022, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h) Trestného zákona, pričom súd žalobkyňu 1/ ako poškodenú odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Zo záverov znaleckého posudku č. 23/2022 zo dňa 28.04.2022, vypracovaného N. O. P., znalcom v odbore Cestná doprava, odvetvie Nehody v cestnej doprave, na strane 39, 40 znaleckého posudku vyplýva, že: „Chodec sa nachádzal na krajnici za vozidlom L., kadiaľ by vodiť vozidla G. nemal jazdiť. Chodec nemal možnosť dopravnej nehode zabrániť.“. Žalovaný 1/ má teda 100 % podiel viny na usmrtení G. B.. Vzhľadom na mimoriadne silné a blízke rodinné a citové väzby zomretého G. B. a jeho dvoch pozostalých sestier (žalobkýň), vzhľadom na skutočnosť, že žili v spoločnej domácnosti, taktiež vzhľadom na skutočnosť, že usmrtený G. B. bol mladý perspektívny človek, ktorého celá budúcnosť, prínos spoločnosti, ale predovšetkým citový a rodinný prínos jeho dvom pozostalým sestrám, pre ktoré bol po zažitých extrémne náročných životných skúsenostiach v detstve jedinou zostávajúcou rodinou, vznikla žalobkyniam brutálna citová ujma zo straty ich brata G. B.. Konanie žalovaného 1/ spôsobilo obzvlášť závažnú citovú ujmu žalobkyniam zo straty najbližšej osoby. Násilné pretrhnutie väzieb členov mimoriadne súdržného a citovo viazaného rodinného vzťahu stratou blízkej osoby je konaním, ktoré nesie znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Žalobkyne zaslali návrh na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 22.01.2024 žalovanému 1/ i žalovanému 2/, ktorý bol obom žalovaným doručený dňa 26.01.2024. Žalovaný 1/ odpoveďou zo dňa 05.02.2024 odmietol pristúpiť na uzavretie mimosúdnej dohody. Žalovaný 2/ do dňa podania žaloby na uvedený návrh nereagoval.

3. Ako prílohy žaloby žalobkyne doručili nasledovné listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023, vrátane doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, Návrh na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 22.01.2024 adresovaný obom žalovaným, vrátane podacích lístkov ohľadne odoslania tohto návrhu žalovaným a správ ohľadne doručenia týchto zásielok žalovaným a Odpoveď žalovaného 1/ na uvedený návrh na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 05.02.2024. Ako ďalšie prostriedky procesného útoku žalobkyne v žalobe navrhli vykonať výsluch oboch žalobkýň. Zároveň navrhli oboznámiť sa so spisom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/10/2023, ktorý navrhli pripojiť a v rámci neho osobitne oboznámiť sa aj so znaleckým posudkom č. 23/2022 zo dňa 28.04.2022 vypracovaným N. O. P., znalcom v odbore Cestná doprava, odvetvie Nehody v cestnej doprave a so znaleckým posudkom č. 88/2022 zo dňa 20.11.2022 vypracovaným L. O. O., znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia.

4. K podanej žalobe sa žalovaný 2/ vyjadril podaním urobeným e-mailom dňa 14.03.2024, ktoré bolo následne dňa 20.03.2024 doručené v listinnej podobe. Uviedol, že žalobkyňami uplatnené sumy každej z nich po 20.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy sa mu javia ako značne neprimerané, neodôvodnené a nepreukázané. Zároveň tvrdenia žalobkýň uvádzané v žalobe považuje za stručné a nedostatočné pre priznanie uplatneného nároku. Žalovaný 2/ uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si v danom prípade uplatnili sestry nebohého G. B., ktoré možno považovať za širšie príbuzenstvo zomrelého, ktorému sa podľa rozsiahlej judikatúry vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy takýto nárok ani nepriznáva. Žalobkyne len stručným tvrdením, že s nebohým bratom G. B. žili v spoločnej domácnosti a mali blízke vzťahy, nepreukázali rozhodujúce skutočnosti pre priznanie uplatneného nároku. Uvedené vyjadrenia žalobkýň zostali len v polohe tvrdení bez akéhokoľvek preukázania tvrdených skutočností. Žalobkyne a nebohý G. B. majú rovnaké priezvisko, ich rodinné väzby však nie sú preukázané žiadnymi listinami (napr. rodné listy, osvedčenie o dedičstve).

Rovnako tvrdenie, že žili v spoločnej domácnosti, nie je preukázané žiadnou listinou (napr. nájomná zmluva, list vlastníctva) a napokon ani prípadná blízkosť ich vzťahov nie je preukázaná žiadnymi spoločnými fotografiami a podobne. Dôkazné bremeno preukázať opodstatnenosť nároku pritom zaťažuje žalobkyne. Samotná výpoveď žalobkýň bez ďalšieho dokazovania je na preukázanie nároku nedostatočná, keďže žalobkyne vypovedajú v pozícii strany sporu. Žalovaný 2/ uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy neprináleží rozsiahlemu okruhu príbuzenstva, preto takýto nárok pre žalobkyne, ako sestry zomrelého, absolútne odmieta. Žalovaný 2/ poukázal na zákon o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Uviedol, že Národná banka Slovenska pripravila návrh novely Občianskeho zákonníka, podľa ktorej najbližší príbuzní, ako je manžel, manželka, dieťa a rodič, by mali nárok na odškodné vo výške 20-násobku minimálnej mzdy platnej v deň usmrtenia, čo by v danom prípade predstavovalo sumu vo výške 12.920,- eur (20 x 646,- eur). Zatiaľ sa síce jedná len o akúsi úvahu o možnej budúcej právnej úprave, avšak v súvislosti s uvedeným je potrebné poukázať na skutočnosť, že aj štátnej orgány majú snahu nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zakotviť rádovo v nižšej sume, než je suma uplatňovaná žalobkyňami a tiež predpokladajú priznať náhradu nemajetkovej ujmy len najbližším príbuzným, ako je manžel, manželka, dieťa a rodič. Žalovaný 2/ v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011, ktoré ako najbližších príbuzných postihnutej fyzickej osoby pre založenie práva domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v prípade ochrany integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) považuje manžela a deti a ak ich niet, rodičov. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na ust. § 15 Občianskeho zákonníka a v tej súvislosti na aktuálny rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 6C/73/2022 zo dňa 25.08.2023, podľa ktorého nebol priznaný takýto nárok žalobcom - vnukom nebohej. Podľa žalovaného 2/ teda nie je na strane žalobkýň aktívna vecná legitimácia, pretože nejde v zmysle rozhodovacej praxe súdov o blízke osoby vo vzťahu k ich zomrelému bratovi, ktoré by boli oprávnené domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy. Žalovaný 2/ ďalej namietol aj výšku žalobkyňami uplatnenej nemajetkovej ujmy. Uviedol, že výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá nemôže byť svojvôľou, pričom treba mať na zreteli súčasne požiadavku primeraného zadosťučinenia, ktoré má zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, ale aj požiadavku proporcionality, čo znamená, že výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to ako na závažnosť vzniknutej ujmy, tak aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Pri určení výšky peňažnej satisfakcie je ďalej potrebné zohľadniť aj ďalšie okolnosti ako na strane pozostalého, tak na strane pôvodcu zásahu (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/894/2018). V tejto súvislosti je preto potrebné nazerať na predmetný spor aj vo vzťahu k osobe žalovaného 1/ a zohľadniť dopad tejto udalosti do jeho duševnej sféry. Tiež je potrebné skúmať aj majetkové pomery pôvodcu zásahu, prípadne prihliadnuť aj na mieru zavinenia, resp. spoluzavinenia usmrtenej osoby. Nie je úmyslom žalovaného 2/ zľahčovať úmrtie G. B. a vzniknutú situáciu, ale pre spravodlivé posúdenie výšky nemajetkovej ujmy považuje za potrebné zaoberať sa intenzitou vzťahu žalobkýň so zomrelým G. B.. Iný je totižto zásah do nemajetkových práv pri úmrtí rodiča s nezaopatrenými maloletými deťmi a iný je zásah do nemajetkových práv pri úmrtí dospelého súrodenca. Taktiež je potrebné uviesť, že žalobkyne sú dospelé a zrejme samostatné osoby, pričom nebolo preukázané a ani tvrdené, že by boli na zomrelom nejakým spôsobom závislé, resp. odkázané. V tejto súvislosti žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/894/2018 a tiež na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/21/2020. K otázke proporcionality náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch ďalej žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/24/2020. Žalovaný 2/ uviedol, že žalovaný 1/ bol za svoje konanie uznaný vinným zo spáchania nedbanlivostného trestného činu usmrtenia. Zároveň zdôraznil, že pôvodcom zásahu bol v danom prípade žalovaný 1/, ktorý bol v trestnom konaní odsúdený na trest domáceho väzenia a boli mu uložené ďalšie povinnosti a obmedzenia. Samotné odsúdenie páchateľa na nepodmienečný trest je v danom prípade pre pozostalých istou satisfakciou, pretože v obdobných konaniach je takéto odsúdenie páchateľa skôr výnimočné, keďže mnohé obdobné prípady končia zvyčajne pre páchateľov podmienečným trestom. Ďalej žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/24/2020, podľa ktorého: „Rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy nie je pokusom finančne ohodnotiť ľudský život. Teda účelom prisúdenia peňazí nie je v takomto prípade nahradenie straty nebohého príbuzného.“. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov v obdobných sporoch: rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 25Co/214/2016 (priznaná suma manželovi 10.000,- eur, plnoletému synovi v spoločnej domácnosti 9.000,- eur a plnoletým synom mimo spoločnej domácnosti 4.000,- eur a 5.000,- eur), sp.zn. 6Co/609/2014 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/523/2015 (priznaná suma plnoletým deťom 4.500,- eur), sp.zn. 23Co/256/2016 (priznaná suma manželovi 10.000,- eur a plnoletým

dcéram 7.500,- eur a 8.000,- eur), rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/337/2016 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/206/2017 (priznaná suma plnoletým deťom 7.500,- eur), sp.zn. 10Co/566/2015 (priznaná suma po 8.000,- eur), rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp.zn. 11C/126/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/674/2015 (priznaná suma plnoletému synovi 7.000,- eur a plnoletej dcére 4.500,- eur), rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/256/2013 zo dňa 12.09.2013 (priznaná suma maloletým deťom 10.000,- eur a 13.000,- eur), rozhodnutia Okresného súdu Martin sp.zn. 5C/189/2010 (priznaná suma manželovi a trom deťom po 6.000,- eur), sp.zn. 5C/312/2014 (priznaná suma manželke a dvom deťom po 5.000,- eur), rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/121/2016 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/143/2017 (priznaná suma za smrť matky 6.000,- eur), rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/66/2021, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 12C/49/2018 (priznaná suma za smrť manžela 3.200,- eur) a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/131/2018 (priznaná suma za smrť otca 5.000,- eur a za smrť starého otca 3.000,- eur). S poukazom na uvedené rozhodnutia súdov v obdobných veciach je zrejmé, že rozhodovacia prax súdov vyšších súdnych autorít je v rámci priznávania náhrady nemajetkovej ujmy v rádovo nižších sumách, než je žalobkyňami uplatnená náhrada. Žalovaný 2/ tiež poukázal na Čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v tejto súvislosti aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 99/2018 zo dňa 09.02.2018. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že hoci výšku peňažného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou, treba mať súčasne na zreteli požiadavku primeraného zadosťučinenia, ktoré má zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, ale aj požiadavku proporcionality, čo znamená, že výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia. Výška nemajetkovej ujmy má plniť výchovný a nie je likvidačný účel. Je pravdou, že v prípade nemajetkovej ujmy zákon presne nedefinuje, v akej výške môže byť, resp. by mala byť nemajetková ujma priznávaná, keďže sa musí vychádzať z individuálnych okolností každej prejednávanej veci. Avšak ako pomocné kritérium pri určení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy môžu poslúžiť iné právne predpisy, ktoré upravujú odškodňovanie osôb. Takýmto predpisom je napr. zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov, ktorý v ust. § 12 ods. 2 uvádza: „Ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške dvadsaťnásobku sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.“. V ust. § 13 tohto zákona sa ďalej uvádza: „Celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.“. Pritom je však potrebné zdôrazniť, že takýmto spôsobom sa vyčísľuje maximálne finančné odškodnenie v prípade úmyselného trestného činu, pričom v danom prípade nemožno hovoriť o úmyselnom, ale o nedbanlivostnom trestnom čine. Uvedené teda môže poslúžiť ako pomocné kritérium v prípade preukázania základu nároku, teda pri určení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na ust. § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré upravuje limit pre výšku nemajetkovej ujmy v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom tak, že výška nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi s odkazom na ustanovenia zákona č. 274/2017 Z.z.. Tieto právne predpisy teda môžu slúžiť súdu ako určité merítko pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy s využitím analógie práva, keďže Občiansky zákonník, ktorý upravuje náhradu nemajetkovej ujmy, neupravuje konkrétnu výšku náhrady v peniazoch. Uvedený postup potvrdzujú napr. aj rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/424/2017 zo dňa 13.06.2019 a sp.zn. 12Co/24/2020 a tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/56/2019.

5. Ako prílohu vyjadrenia k žalobe žalovaný 2/ súdu doručil listinu - poistku č. XXX XXX XXXX/ XXXXX zo dňa 14.02.2022 ohľadne povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného 1/ H. G. zn. G. I. K.: J.. Ako prostriedky procesnej obrany žalovaný 2/ navrhol vykonať výsluch žalovaného 1/ za účelom preukázania jeho majetkových pomerov, ako aj oboznámiť sa so spisom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/10/2023, ktorý (rovnako ako žalobkyne) navrhol pripojiť.

6. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 18.03.2024. Uviedol, že nepopiera skutočnosť, že bol rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 odsúdený za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v spojení s ust. § 138 písm. b) Trestného zákona. Uvedomuje si následok spôsobený svojím konaním, ku skutku, z ktorého bol obvinený a za ktorý bol následne odsúdený, sa priznal a svoje konanie oľutoval. Taktiež si je plne vedomý, že nijakým spôsobom nezvráti

spôsobený následok a pre neho samotného táto udalosť výrazne negatívnym spôsobom zasiahla do jeho života. Žalobkyne si v danom prípade uplatňujú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu usmrtenia blízkej osoby každá vo výške 20.000,- eur, pričom výšku tejto nemajetkovej ujmy odôvodňujú mimoriadne silnými a blízkymi rodinnými väzbami zomretého G. B. a žalobkýň. Podľa ním zistených informácii však vzťahy medzi žalobkyňami a ich zomretým bratom G. B. neboli také silné a dobré, ako žalobkyne opísali v žalobe. Po dopravnej nehode kontaktoval L. A., vtedajšiu priateľku G. B., ktorá mu povedala, že G. B. nemal moc dobré vzťahy so sestrami a mal byť z bytu, v ktorom s nimi žil do času, kým nežil s L. A., vyhodený. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že v žalobe nie sú dostatočne uvedené dôvody žalobkýň vo vzťahu k výške nimi uplatnenej nemajetkovej ujmy. Výška tejto nemajetkovej ujmy nie je podľa neho dostatočne odôvodnená. Zároveň však uvádza, že hneď ako zistil telefonický kontakt na žalobkyňu 1/ túto telefonicky kontaktoval. V úvode telefonátu sa jej ospravedlnil a vyjadril ľútosť. Zároveň ju požiadal, aby mu uviedla, aké mali pozostalí po G. B. náklady spojené s pohrebom. Žalobkyňa 1/ mu len uviedla, že sa poradí s rodinou. Zhruba za týždeň ju znova telefonicky kontaktoval, no žalobkyňa 1/ mu viac telefón už nezodvihla. Doručila mu len dňa 21.11.2022 SMS správu, v ktorej mu uviedla, že vec bude riešiť prostredníctvom súdu. Napriek tomu, že sa viac so žalobkyňou neskontaktoval, dňa 09.02.2023 jej uhradil na jej adresu sumu 3.250,- eur, ktorú si uplatnila ako náklady spojené s pohrebom v trestnom konaní počas jej výsluchu. Snažil sa teda aspoň takouto formou pomôcť žalobkyniam, ktoré mali so smrťou ich brata G. B. zrejme výdaje v takejto výške, hoci mu nepreukázali doklady preukazujúce výšku týchto nákladov. Ďalej uviedol, že je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že motorové vozidlo, ktoré v čase vzniku škody viedol, bolo poistené na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného 2/. Je preto toho názoru, že nárok uplatnený žalobkyňami je plne likvidný z uzatvoreného poistenia. Škodová udalosť bola žalovaným 1/ nahlásená žalovanému 2/ pod č. XXXXXXXXXX. Z tohto dôvodu reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu na list od právneho zástupcu žalobkýň listom zo dňa 05.02.2024, kde uviedol, aby bol nárok žalobkýň uplatnený u žalovaného 2/. Ďalej uviedol, že napriek závažnosti následku, ktorý bol spôsobený jeho konaním, má za to, že požadovaná výška nemajetkovej ujmy žalobkyňami je neprimerane vysoká. Vychádzajúc z rozhodovacej činnosti súdov SR v obdobných prípadoch, kedy spáchaním prečinu usmrtenia bola spôsobená smrť blízkej osoby - súrodenca, súd za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy považoval nižšiu sumu ako sumu, ktorej zaplatenia sa domáhajú žalobkyne. V danom prípade ide o špecifické právo žalobkýň (ako poškodených) na výplatu plnenia za poisteného pri škode, pričom poukazuje na rozsudok Súdneho dvora (druhej komory) zo dňa 20.10.2013 týkajúci sa poistenia nemajetkovej ujmy vo veci C-22/2012 vo veci H. E. proti V. K. a spol., kde súdny dvor EÚ konštatoval, že čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS zo dňa 24.04.1982 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, čl. I. ods. 1, 2 druhej Smernice Rady 84/5/EHS zo dňa 30.12.1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenené a doplnené Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES zo dňa 11.05.2005 a čl. I. prvý odsek tretej Smernice Rady 90/232/EHS zo dňa 14.05.1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokryť aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenú blízkym osobám usmrteným pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poistenia za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. V uvedenom prípade ide o škodu na zdraví a náhradu nákladov pri usmrtení, kde škodou je nielen majetková, ale aj nemajetková ujma. Má za to, že v danej situácii je pojem škoda nutné vykladať tak, že zahŕňa i nemajetkovú ujmu, keďže účelom poistenia za škodu je pokryť z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov náhradu ujmy v najširšom význame slova a nerozlišovať medzi pojmami škoda a ujma. Uvedené konštatoval tiež Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 6Co/127/2010 zo dňa 28.10.2013. Žalovaný 1/ v tejto súvislosti zároveň poukázal na § 4 ods. 1, 2 písm. a) a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom na existenciu poistného vzťahu má byť preto predmetný nárok krytý z povinného zmluvného poistenia. Napokon žalovaný 1/ uviedol, že zo žaloby nie je napokon ani zrejmé, na základe akého zákonného ustanovenia sa žalobkyne voči žalovaným domáhajú zaplatenia celkovej sumy 40.000,- eur.

7. Ako prílohy vyjadrenia k žalobe žalovaný 1/ súdu doručil nasledovné listiny: ústrižok poštového poukazu ohľadne zaplatenia sumy 3.250,- eur žalovaným 1/ pre žalobkyňu 1/ a prepis SMS správy od žalobkyne 1/ pre žalovaného 1/ zo dňa 21.11.2022. Ako prostriedky procesnej obrany žalovaný 1/ navrhol vykonať výsluch strán sporu.

8. Vo vyjadrení žalobkýň k vyjadreniam žalovaných k žalobe (tzv. replika žalobkýň), doručenej tunajšiemu súdu elektronicky dňa 05.04.2024, žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že podľa nich boli ich skutkové tvrdenia v žalobe uvedené úplne a pravdivo. Uviedli, že svoj nárok zakladajú na skutočnostiach, že medzi nimi a ich nebohým bratom G. B. boli silné a blízke rodinné a citové väzby z dôvodu extrémne náročných (mimoriadne negatívnych) zažitých skúseností v detstve, ktoré trojicu súrodencov o.i. spájali na ceste ich ťažkým životom. Ako bolo uvedené už v žalobe, neb. G. B. mal pre pozostalé žalobkyne mimoriadny rodinný a citový prínos, keďže bol jediným chlapom v zostávajúcej rodine, ktorý bol remeselne zručný (elektrikár s výučným listom dorábajúci si maturitu), prispievajúci v tom čase študujúcim sestrám a čiastočne aj ich živiacim príjmom z brigád. Náhlou stratou spôsobenou protiprávnym konaním žalovaného 1/ H. G. spočívajúcim v usmrtení nebohého G. B. v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona, bez možnosti G. B. akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť jeho usmrtenie (čo vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 23/2022 zo dňa 28.04.2022 v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 2T/10/2023), došlo k náhlemu, nečakanému a násilnému pretrhnutiu silných rodinných a citových väzieb osôb, ktoré spolu zdieľali väzby sociálne, morálne, citové, kultúrne, rodinné, náboženské a vôbec každodenné aktivity, ale aj ťaživý osud, a tým k zásahu do ich rodinného a súkromného života. Pokiaľ ide o výšku náhrady požadovanej nemajetkovej ujmy, žalobkyne vychádzali z ust. § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení per analogiam, kde z individuálnych okolností prípadu vyhodnotili žalobkyne spôsobenú citovú ujmu a zásah do rodinného a súkromného života, ktoré finančne ani nie je možné úplne objektívne vyčísliť, na sumu 20.000,- eur pre každú zo žalobkýň.
9. Ako prílohy repliky žalobkyne doručili nasledovné listinné dôkazy: rodné listy žalobkýň a G. B., nájomná zmluva zo dňa 19.01.2021 a 10 ks fotografií.
10. Vo vyjadrení žalovaného 2/ k replike žalobkýň (tzv. duplika žalovaného 2/), doručenej tunajšiemu súdu dňa 22.04.2024, žalovaný 2/ ďalej uviedol, že nemá záujem bagatelizovať ujmu, ktorá žalobkyniam vznikla v dôsledku smrti ich brata G. B., avšak napriek tomu zotrváva na svojej doterajšej argumentácii a tvrdeniach, že tvrdenia žalobkýň o ich emocionálnych útrapách sú zatiaľ stále v rovine všeobecných tvrdení. Zároveň zotrváva na vznesenej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkýň, ktorou je potrebné prioritne sa zaoberať. Dôkazné bremeno pritom zaťažuje žalobkyne, aby preukázali opodstatnenosť ich uplatneného nároku. Žalovaný 2/ opätovne poukázal na zákon o obetiach trestných činov, tiež opätovne poukázal na rozhodovaciu prax súdov v skutkovo obdobných sporoch, ktoré rozhodnutia konkretizoval vo vyjadrení k žalobe, pričom z týchto rozhodnutí vyplýva, že žalobkyňami uplatňovaná suma náhrady nemajetkovej ujmy je značne neprimeraná. Žalobu žalobkýň preto žiadal naďalej v celom rozsahu zamietnuť.
11. Keďže v priebehu ďalšieho konania žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 05.04.2024 zobrali žalobu v časti uplatneného nároku voči žalovanému 1/ späť, tunajší súd uznesením č.k. 19C/16/2024-103 zo dňa 02.09.2024 postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP konanie voči žalovanému 1/ zastavil a zároveň priznal žalovanému 1/ proti žalobkyniam nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.09.2024.
12. Na pojednávaní dňa 25.06.2025 žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvali na podanej žalobe. Uviedli, že náhrady nemajetkovej ujmy sa voči žalovanému (pôvodne žalovaný 2/) domáhajú z dôvodu, že došlo k zásahu do ich osobnostných práv tým, že došlo zo strany žalovaného 1/ síce k nedbalostnému usmrteniu ich brata G. B., za ktorý skutok bol žalovaný 1/ odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť v ten istý deň. Žalobkyne ďalej ohľadne svojho uplatneného nároku poukazujú na čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň na § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedeným protiprávnym konaním žalovaného 1/ tak došlo k pretrhaniu rodinných a citových väzieb žalobkýň vo vzťahu k ich zomretému bratovi G. B.. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobkýň ďalej doplnil nasledovné skutkové tvrdenia žalobkýň: Žalobkyne spolu s G. B. boli deťmi v úplnej rodine, kde však matka žalobkýň a nebohého G. B. pila a nestarala sa o nich, zanedbávala ich. Otec týchto troch súrodencov ich bil, ba priam týral, hoci to trestnoprávne nebolo riešené. Nestaral sa vôbec o rodinu, až sa napokon rodičia rozviedli. Títo traja súrodenci vplyvom vyslovene zlých rodičov skončili v detskom domove, čo bolo približne v rokoch 2014 - 2016. Následne sa z detského domova vrátili paradoxne naspäť k matke, pričom zanedbávanie a priam až zneužívanie rodičovských práv a povinností pokračovalo naďalej. Súrodenci neskôr boli roztrhnutí, oddelení od seba, prechádzali medzi rôznymi rodinnými príslušníkmi, pričom v septembri 2020 ich ujo vyhodil z domu. Následne sa žalobkyňa 1/ skontaktovala s občianskym združením Úsmev ako dar a hľadala sociálnu a životnú pomoc s cieľom

spojiť všetkých troch súrodencov, ktorí celý čas prežívali tento negatívny život. Toto občianske združenie Úsmev ako dar žalobkyni 1/ pomohlo, našlo jej sociálne bývanie v D. E. F., o čom žalobkyne predložili nájomnú zmluvu. Súrodencov sa podarilo spojiť a dokonca prebiehalo konanie o zverenie žalobkyne 2/ do náhradnej osobnej starostlivosti žalobkyne 1/. Pri tomto všetkom bol nebohý G. B. tak povediac jediným chlapom v domácnosti, bol vyučený elektrikár, mal dohodnuté s riaditeľom školy, že bude chodiť na brigády. Jednoducho z dôvodu, aby pomohol uživiť dve sestry. Nebohý G. B. prispieval vďaka týmto brigádam do ich spoločného rodinného rozpočtu. Ale hlavne bol súrodencom, ktorý pomáhal emočne, psychicky, sociálne, jednoducho rodinne sestrám. Títo súrodenci chceli prekonať svoj ťažký život, ktorý prežívali spoločne a v ktorom si boli nápomocní, chceli začať odznova, čo bolo prerušené práve násilnou smrťou G. B.. Táto náhla strata tak blízkeho súrodenca, s ktorým to laicky povedané ťahali spoločne celý život, spôsobila vážny zásah do emočnej a psychickej sféry, do rodinného života a vôbec do prežívania obidvoch žalobkýň. Po smrti brata G. B. museli žalobkyne využiť aj psychologickú pomoc. Jeho smrťou došlo k náhlemu, nečakanému a násilnému pretrhnutiu sociálnych, morálnych, citových, kultúrnych, ba dokonca aj náboženských väzieb s týmto bratom. Aktuálne žalobkyne aj napriek tomu, že už nepotrebujú pravidelnú psychologickú pomoc, prežívajú smútok nielen pri všetkých sviatkoch, ktoré trávili spolu a počas ktorých sa tešili zo vzájomnej blízkosti aj napriek nepriazni osudu, ale aj pri bežných súrodeneckých debatách a srandičkách, ktoré medzi súrodencami sú úplne bežnou súčasťou. Z uvedeného dôvodu si nárokujú určitú kompenzáciu za toto násilné zničenie ich rodinného života. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobkýň zároveň predložil 1 ks DVD (založené v prílohovej obálke na č.l. 155 spisu), pričom uviedol, že na tomto DVD sa nachádzajú dve videá, a to jedno komerčné, ktoré bolo natočené občianskym združením Úsmev ako dar, pričom z tohto videa je zrejmý ich spoločný život. Druhé video je rodinným videom z Vianoc 2021, ktoré boli poslednými Vianocami pred smrťou G. B.. Ďalej predložil fotokópiu Potvrdenia o psychologickom sprevádzaní žalobkýň vystavené psychológom občianskeho združenia Úsmev ako dar dňa 15.04.2024 (založené na č.l. 156 spisu).

13. Žalobkyňa 1/, ktorá bola vypočutá na pojednávaní dňa 25.06.2025, vo výpovedi uviedla, že ich život bol skutočne náročný. Ich rodičia boli alkoholici. Otec bol aj tyran, bil najmä ich matku. Obaja ich zanedbávali. Často nemali ani čo jesť. Potom sa ich rodičia nakoniec rozviedli a žili len s matkou. Tá sa však o nich nestarala, stále pila. Matka od nich niekoľkokrát opakovane odišla. Istý čas žili aj s ich babkou, ale ani to nebolo dobré, lebo súžitie s ňou bolo pre nich veľmi náročné, dávala im ťažké psychické tresty a bila najmä G., pretože tento sa podobal na ich otca. Žili častokrát bez elektriky a bez jedla. Do školy to mali 8 kilometrov pešo, takže jej súrodenci aj často vynechávali školu. Potom ich zobrala sociálka. Pamätá si, že ich s bratom G. zobrali priamo zo školy a išli do detského domova. Majú ešte najmladšieho brata P., ktorý je od nej o takmer 9 rokov mladší. Keď ich ich matka prvýkrát opustila, bol ešte bábätko a všetka starostlivosť o neho aj o mladšiu sestru prešla na ňu a na brata G., ktorý bol odo nej len o rok mladší. Po čase sa z detského domova vrátili naspäť domov, s čím im pomohol ich ujo. Potom žili opätovne s matkou a babkou. Matka sa o nich naďalej nestarala. Obe s babkou pili. Babka sa ako tak snažila o nich starať. Babka potom od nich odišla. Zostali teda s matkou. Tá stratila robotu, vypli im aj elektriku. Žili teda v takýchto pomeroch. Potom ich zasa matka opustila. Chvíľu sa o nich opäť starala matka. Následne už ona dosiahla plnoletosť. Z tohto dôvodu ju však vyhodili z domu, kde všetci žili, pretože tento dom vlastnícky patril ich ujovi. Chvíľu žila v G. na internáte. Potom sa jej podarilo cez Úsmev ako dar vybaviť sociálny byt v D. E. F. a tam sa všetci traja nasťahovali, čo bolo niekedy v rokoch 2019 - 2020. Najmladší brat P. išiel bývať k babke. Ona si sestru zobrala do náhradnej osobnej starostlivosti. Konečne sa im podarilo splniť si sen. Bývali všetci traja spolu v byte a konečne v kľude, ktorý dovtedy nemali. Vytvorili si teda spolu bezpečný domov, ktorý dovtedy nemali. V tom čase už bol aj brat G. plnoletý. Pomáhal im aj finančne, lebo pracoval v D. E. F. ako elektrikár. V tom čase ešte aj študoval, pretože si dorábal maturitu. V osudný deň dňa 25.02.2022 bol tu na C. so známymi. Mal tu aj priateľku, čo bol však len krátky asi mesačný vzťah. Pokazilo sa mu niečo na aute, a tak jeho auto prišla v noci odtiahnuť odťahovka. Z tohto dôvodu bol vtedy na danom mieste. Bol tu teda úplne náhodou so známymi. Jeho smrť ukončila toto ich súžitie. M. G. bol pre nich všetkých taká radosť. Rád vtipkoval. Už sa to nedá nijako nahradiť. Bol pre nich veľká emočná podpora. M. G. jej pomáhal aj so starostlivosťou o ich sestru, ktorú mala už v tom čase v náhradnej osobnej starostlivosti. Brat v ich spoločnej domácnosti vždy pomohol s opravou vecí, ktoré sa im doma pokazili. Bol totižto vyučený elektrikár, a tak doma veci poopravoval. Brat ešte pokračoval v maturitnom štúdiu formou denného štúdia, ale privyrábal si rôznymi brigádami a takýmto spôsobom im finančne vypomáhal. Aj ona mala v letnom období brigádu. O tragickej udalosti brata sa dozvedeli od babky, pretože to boli oznámiť policajti na adrese ich trvalého pobytu C. XX, kde vtedy bývala babka. Ona potom obvolávala nemocnice, aby zistila, kde vlastne je brat hospitalizovaný. Keď sa dovolala do nemocnice, kde ležal, oznámili jej, že je to sním veľmi kritické. Potom jej bolo doporučené psychologičkou, aby sa išli s ním rozlúčiť. Prvýkrát, keď za ním prišli, ich pri

ňom nechali asi len 1 minútu. Brat mal hlavu celú obviazanú, oko pomliaždené, žil len na prístrojoch. Po nejakom čase ho potom previezli do nemocnice do D. E. F., aby ho mali bližšie. Navštevovali ho tam pravidelne. Dokonca pri ich poslednej návšteve sa jej zdalo, že to bude s ním lepšie. Vnímal aj hudbu, ktorú mu púšťali. Potom ale dňa XX.XX.XXXX zomrel. Pre ňu to boli všetko hrozné pocity, úzkosť v hrudi, nespavosť. Potom úplné prázdno. Ani dodnes sa s jeho smrťou nezmierili. Ona so sestrou a najmladším bratom stále bývajú v uvedenom byte v D. E. F.. Najmladší brat s nimi býva už 2 roky, ale ešte jej nebol oficiálne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, pretože ich babka s tým nesúhlasila. Plánuje si však podať návrh na jeho zverenie. Ona v súčasnosti študuje v 4. ročníku Q. R. Q. S., odbor T. Q.. Jej príjem predstavuje sociálne štipendium. Mala aj teraz jednu neoficiálnu brigádu, kde robila online administratívu pre jednu známu. Sestra už je v súčasnosti plnoletá, ale ešte stále študuje na strednej odbornej škole, takže jej náhradná osobná starostlivosť o ňu trvá. Keď bývali spoločne s bratom G., on jej pomohol aj v tom smere, že sa postaral o vtedy ešte maloletú sestru, kým ona bola na internáte na vysokej škole. Po jeho smrti už potom musela dennodenne z vysokej školy dochádzať domov, pretože nemohla nechať doma samú v tom čase maloletú sestru.
14. Žalobkyňa 2/, ktorá bola vypočutá taktiež na pojednávaní dňa 25.06.2025, vo výpovedi uviedla, že sa plne pridržiava výpovede jej sestry, teda žalobkyne 1/. Oni s bratom G. žili istý čas v D. spoločne s ich matkou a jej frajerom. Matkin frajer tam mal totižto dom, tak tam nejakú dobu s nimi žili. Sestra vtedy bola už na internáte na strednej škole v G.. Ich spolužitie s bratom vtedy vyzeralo tak, že sa museli sami o všetko postarať. Ich matka s frajerom im nekupovali ani stravu. Povedali im, že si musia na ňu zarobiť brigádami. Brat v tom čase už chodieval na rôzne brigády a privyrábal si. Oni s bratom sa aj starali o všetko v dome, teda o varenie, pranie a upratovanie. Brat sa aj staral o záhradu. Toto ich spolužitie ich vtedy veľmi zblížilo. Brat jej pomáhal aj s učením, nakupoval pre nich jedlo. Pamätá si, že aj pripravil domácu výživu z jabĺk zo záhrady, ktorá im veľmi chutila. Brat bol od nej o tri roky starší, bol jej v tom čase v podstate otcom. Hrávali spolu rôzne spoločenské hry. Bolo im spolu dobre. Potom neskôr spoločne aj so sestrou žili v pridelenom byte v D. E. F.. O nehode brata sa dozvedeli tak, ako vypovedala sestra. Po jeho nehode to bolo pre nich veľmi smutné obdobie. Brata i ona chodila navštevovať do nemocnice, keď ho previezli do D. E. F.. Bolo to hrozné. Brat mal celú hlavu pomliaždenú. Všade mal len hadičky, pretože prijímal len tekutú stravu. Aj správa o jeho smrti bola pre nich veľmi ťažká. Aj ona má v srdci odvtedy prázdno. Brat bol veľmi obľúbený. Bol srdečný a milý, všetci ho mali radi. Bol tiež pracovitý a vždy nápomocný. Keď si uvedomí, že už nie je medzi nami, je to strašné. Nemôžem tomu ani uveriť, že už tu nie je. Brat im pomáhal po každej stránke. Pomáhal im aj finančne. Chodil na brigádu k jednému pánovi u ktorého mal aj prísľub práce po ukončení štúdia. Brat bol taký vtipkár. Podpichovali sa navzájom. Radi sa zabávali, on púšťal pesničky, na ktoré tancovali. Boli spolu šťastní. Ako súrodenci spolu žili súdržne. Najmä potom v byte v D. E. F. im bolo spolu dobre. Celé to ukončila jeho tragická smrť. Brat im strašne chýba. Vždy bol voči nim dvom s bratom, ako mladším súrodencom, taký ochranársky. Keď mu povedali, že sa im niekto vysmieva alebo ubližuje im, hneď sa ich išiel zastať.
15. Súd sa vo veci ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré strany sporu predložili ako prílohy ich písomných vyjadrení - listiny uvedené v bodoch 3., 5., 7. a 9. odôvodnenia tohto rozsudku, ďalej s listinou doručenou žalobkyňami prostredníctvom ich právneho zástupcu tunajšiemu súdu elektronicky dňa 11.08.2025 - Sociálna správa občianskeho združenia Úsmev ako dar zo dňa 02.08.2025 a s listinou predloženou právnym zástupcom žalobkýň na pojednávaní dňa 22.10.2025 - Potvrdenie Centra pre deti a rodiny D. E. F. zo dňa 20.10.2025. Ďalej sa súd oboznámil aj so spisom vtedajšieho Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/10/2023, z neho najmä s rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023, ďalej so znaleckým posudkom č. 23/2022 zo dňa 28.04.2022, vypracovaným N. O. P., znalcom v odbore Cestná doprava, odvetvie Nehody v cestnej doprave a znaleckým posudkom č. 88/2022 zo dňa 20.11.2022 vypracovaným L. O. O., znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia.
16. Súd na pojednávaní dňa 22.10.2025 ďalej na návrh žalobkýň vypočul aj svedkyňu L. L. D., špecializovaného poradcu občianskeho združenia Úsmev ako dar, pobočka G.. Skutočnosť, že táto svedkyňa bude napokon súdom vypočutá, súd s poukazom na § 197 ods. 1 prvá veta za bodkočiarkou CSP prípisom zo dňa 10.10.2025 oznámil žalovanému, pričom žalovanému bolo toto oznámenie doručené dňa 10.10.2025. Svedkyňa L. L. D. vo výpovedi uviedla, že ona už dlhodobo pracuje ako špecializovaný sociálny poradca v organizácii Úsmev ako dar na pobočke v G.. Rodinu žalobkýň spoznala v septembri 2020. Vtedy do ich pobočky prišla triedna učiteľka A., ktorá v tom čase študovala v maturitnom ročníku na strednej T. F. G., pričom táto triedna učiteľka ich požiadala o pomoc, pretože A. nemala kde bývať. Postupne sa dozvedeli o všetkých súrodencoch, že sa o nich matka nedostatočne stará a že v podstate nemajú kde bývať. A. hneď prichýlili, vybavili jej bývanie v zariadení D. E. v O.. Tam A. prebývala v ich kancelárii pár mesiacov, pretože iný priestor pre ňu vtedy nemali. Postupne nadviazali

komunikáciu s jej ďalšími súrodencami, teda sestrou H. a bratom G.. Začal sa teda proces stretnutia s celou rodinou. Títo traja súrodenci majú ešte najmladšieho brata P., ktorý v tom čase býval u svojej starej matky z matkinej strany. Snažili sa nájsť pre týchto mladých ľudí bývanie, teda byt, čo však nebolo ľahké, pretože málokto je ochotný poskytnúť bývanie trom mladým ľuďom. Ich organizácia disponuje projektom Dostupné sociálne bývanie, ktorým zabezpečujú bývanie v bytoch pre ľudí, ktorí si to nemôžu dovoliť. Takýmto spôsobom sa im podarilo získať v lete 2021 aj byt pre A., H. a G. v D. E. F.. Jednalo sa o dvojizbový byt na G. S. F. D. E. F.. Nasťahovali sa tam všetci traja zhruba v tom istom čase. G. dovtedy žil v katastrofálnych podmienkach u svojej matky v D.. Najmenší P. vtedy zostal bývať u svojej starej matky v C.. Do uvedeného bytu sa teda všetci traja A., H. a G. nasťahovali a začali tam spolu žiť ako rodina. Boli neskutočne šťastní. To si ani neviete predstaviť, čím všetkým si oni prešli. Ako sa každý sám za seba pretĺkal životom a potom sa konečne stretli v tomto byte. Veľmi sa tešili. G. bol taký pilier celej ich rodiny. Mal takú výnimočnú vlastnosť, že sa vedel s ľahkosťou pozerať aj na vážne situácie. Toto im všetkým veľmi pomáhalo. G. už mal v tom čase skončenú školu, vyučil sa za elektrikára a začal si dorábať maturitu. Mával rôzne brigády, často ho na tieto brigády volali, pretože bol veľmi šikovný. Bol v podstate jediným zdrojom príjmu pre celú rodinu. A. ešte študovala a H. ešte nebola plnoletá. Ich vzťah bol neskutočný. G. bol vzorom aj pre malého P.. P. ho aj v súčasnosti veľmi spomína a chce byť ako on. Chce sa tiež vyučiť za elektrikára. G. mal v sebe také neskutočné čaro. V iných rodinách to býva mama, ktorá je vždy nápomocná pre celú rodinu. A v tejto ich rodine to bol práve G., ktorý vedel pomôcť všetkým, keď to bolo potrebné. Oni traja ako rodina sa konečne stretli v danom byte a akoby sa úplne ozdravili po tom všetkom, čím si v živote prešli. V súčasnosti majú dievčatá veľké problémy, odkedy G. odišiel. Akoby stratili stabilitu v živote. Úplne ich to zlomilo. Vypočutá svedkyňa ďalej uviedla, že A., H. a G. mali v živote časté straty. Každá jedna strata, i tá najmenšia, ich v ich živote veľmi traumatizovala. Jednalo sa o straty bezpečia, rodiny, rodinnej pohody, lásky, celkovo straty základných potrieb. Traumy z týchto strát tieto deti nemali ako spracovať, čo ich ďalej veľmi traumatizovalo. Po tom, ako sa tieto deti stretli spoločne v jednom byte, ich to úplne ozdravilo. Bol to proces, ktorý samozrejme istú dobu prebiehal, ale bolo to viditeľné. Oni traja sa v predmetnom byte spojili ako rodina. Bol to pre nich nový začiatok. Oni sami to aj tak popisovali, že je rodina konečne pokope, že urobili hrubú čiaru a idú žiť akoby odznova. G. bol pre obe dievčatá prínosom pre ich každodenný život aj v tom, že vedel aj zložitejšie situácie v živote odľahčiť. Týmto pomáhal aj obom sestrám. D. A. sa v nedávnej dobe vyjadrila, že G. bol jej akoby kamarátom a zároveň aj otcom. G. samozrejme pomáhal doma aj fyzicky. Napríklad varil. Tiež aj v kuse niečo majstroval. Napríklad si pamätá, že v tom čase boli boom tzv. led pásky, ktoré G. montoval rôzne po byte, aby mali pekne. Ona ich rodinu sprevádzala aj v čase predmetnej nehody. Pamätá si, že jej vtedy na druhý deň volala ráno A., že nevie nájsť, kde je G.. Vedela, že sa stalo niečo zlé, pretože telefonovali jej babke, že mal nehodu, ale nevedela, v ktorej nemocnici je, preto jej pomáhali nájsť nemocnicu, v ktorej G. ležal. Potom následne A. potrebovala aj psychologickú pomoc. Aj s týmto jej pomáhali. No, bolo to veľmi ťažké obdobie. Dievčatá chodili často za G. do nemocnice do J. G.. Bolo to však pre nich veľmi ďaleko. Aj preto sa aj ich organizácia trochu pričinila o to, že sa urobil prevoz G. do nemocnice do D. E. F., aby to mali dievčatá za ním bližšie. Dievčatá jej vždy popisovali, ako G. hýbe rukou, ako mu idú slzy. Dievčatá mali nádej do poslednej chvíle, že bude nažive. Dokonca deň pred jeho smrťou jej popisovali, ako začal hýbať nohou. Preto jeho smrť na druhý deň bola pre nich veľmi nečakaná a bolestivá. Aj pre ňu samú je veľmi ťažké o tom hovoriť, pretože to s dievčatami prežívala. D. G. dievčatá utrpeli veľkú ujmu, a to nielen emocionálnu, keďže stratili stabilitu v rodine, ale aj finančnú, keďže G. bol veľkým finančným prínosom do rodiny. Aj v súčasnosti ich organizácia Úsmev ako dar stále sprevádza sestry B. a aj ich najmladšieho brata P., ktorý už dva roky býva u dievčat, pričom A. požiadala na súde o jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti. P. má v súčasnosti 15 rokov. Vždy, keď majú nejaký problém, ona im s ním pomáha. Teraz aktuálne hľadala čeľustného ortopéda pre P., keďže v D. E. F. sú všetci obsadení. Aj s týmto problémom sa im budú snažiť pomôcť aj finančne. Pred pár mesiacmi zasa pomáhali H. s problémami ohľadne šikany na škole. Osobne si myslí, že keby žil G., tento problém by bol vyriešil on sám. Ich aktuálna finančná situácia je taká, že A. má príspevok vo výške 248,- eur za náhradnú osobnú starostlivosť za H., potom má 60,- eur rodinné prídavky na H. a 60,- eur rodinné prídavky na P.. Okrem toho H. chodí upratovať sprchy, WC a šatne v nejakom fitku, kde si zarobí od 100,- do 200,- eur mesačne podľa odpracovaných hodín. Aj A. si privyrábala rôznymi brigádami, avšak tento školský rok končí vysokú školu, bude promovať, a tak sa chce v súčasnosti viacej sústrediť na štúdium. Emocionálne rozpoloženie A. a H. v dôsledku straty G. je aj v súčasnosti veľmi zlé. Hocikedy plačú. Väčšinou nechcú o tom ani moc hovoriť. Vypočutá svedkyňa ďalej uviedla, že prácu sociálnej pracovníčky v organizácii Úsmev ako dar robí 25 rokov. Dostala aj ocenenie od ministra práce, sociálnych vecí a rodiny ako Sociálny čin roka, a to práve za túto rodinu, čo bolo myslí, že v roku 2021. Vtedy ešte G. žil.

17. Súd napokon na pojednávaní dňa 22.10.2025 vykonal dokazovanie aj prehratím žalobkyňami predloženého DVD, na ktorom boli zachytené dve videonahrávky, a to jednak videonahrávka z Vianoc 2021 a jednak komerčná videonahrávka natočená občianskym združením Úsmev ako dar.
18. Keďže žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred vyhlásením rozsudku podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 01.12.2025 zobrali žalobu späť v časti ohľadne zaplatenia sumy 5.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy pre každú zo žalobkýň, súd konanie v tejto časti postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil, keďže žalovaný s týmto čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil súhlas podaním doručeným tunajšiemu súdu osobne dňa 04.12.2025 (výrok I. tohto rozsudku).
19. Predmetom konania, nedotknutom vyššie uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby, tak zostal nárok žalobkýň na náhradu nemajetkovej ujmy pre každú z nich vo výške 15.000,- eur.
20. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:
21. Bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023 súd schválil dohodu o vine a treste medzi prokurátorom, obhajcom a pôvodným žalovaným 1/ ako obvineným, v zmysle ktorej bol pôvodný žalovaný 1/ H. G. uznaný vinným, že dňa 26.02.2022 v čase okolo 00.09 hod. v obci D. J. viedol osobné motorové vozidlo zn. G. I. K.: J. v smere do mesta J. G. po rýchlostnej ceste R3, kedy v km 3,700 z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy poveternostným podmienkam - tma a hmla, pri rýchlosti 80 - 87 km/h, s dohľadnosťou do cca 20 metrov, ktorej zodpovedá primeraná rýchlosť 30 - 38 km/h, nesprávnej techniky jazdy, neskorej reakcie pri spozorovaní zapnutých stretávacích a výstražných svetiel vozidla odťahovej služby zn. L. M. H. EČV: J. stojaceho v protismere, prešiel s vozidlom vpravo mimo vozovku na krajnicu a ľavou časťou svojho vozidla zachytil ľavú časť odťahového vozidla a následne tam stojaceho G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý utrpel akútny krvný výron pod tvrdým mozgovým obalom, čelovo spánkovo temeno záhlavnej oblasti vpravo - SDH subdurálny hematóm, krvný výron nad tvrdým mozgovým obalom temeno spánkovej oblasti vľavo - EDH epidurálny hematóm, pomliaždenie a krvný výron mozgového tkaniva spánkovej oblasti vpravo, známky zvýšeného vnútrolebečného tlaku s vtlačením mozgu pod šiator lebky vpravo na podklade opuchu mozgu (kónus mozgu), poúrazový opuch mozgu s mozočkovým kužeľom, zlomeninu spánkovej kosti vľavo so zasahovaním do strednej jamy lebečnej spodiny až na krídlový výbežok klinovej kosti vľavo, zlomeninu lícno-čeľustného komplexu vľavo, tri tržné rany spánkovo temennej oblasti hlavy vľavo a tržnú ranu na prednej strane ľavého predkolenia, pričom mozgovo lebečné poranenie bolo v priamej príčinnej súvislosti s rozvojom následných komplikácií a v určitom časovom odstupe viedlo k rozvoju následných komplikácií - centrálnej mozgovej smrti, zápalu mozgových obalov a opuchu mozgu, ktoré boli bezprostrednou príčinou jeho smrti dňa 30.04.2022, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest domáceho väzenia vo výmere 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, pričom súd žalobkyňu 1/ ako poškodenú odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2023.
22. Ďalej bolo zistené, že motorové vozidlo zn. G. I. K.: J., ktorým bola spôsobená uvedená dopravná nehoda, bolo v čase nehody zmluvne poistené u žalovaného (pôvodne žalovaný 2/) - povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - Poistka číslo: XXX XXX XXXX/XXXXX, pričom uvedená dopravná nehoda bola žalovanému ako poisťovni riadne ohlásená.
23. Tiež bolo zistené, že žalobkyne sú vo vzťahu ku G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel v priamej príčinnej súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou dňa 30.04.2022, sestrami, a to žalobkyňa 1/ staršou sestrou (staršia od G. o 1 rok) a žalobkyňa 2/ mladšou sestrou (mladšia od G. o 2 roky).
24. Žalobkyne si teda podanou žalobou uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do ich súkromia (v dôsledku straty ich brata G. B., ktorý zomrel následkom uvedenej dopravnej nehody zavinenej pôvodným žalovaným 1/) každá, po čiastočnom späťvzatí žaloby, vo výške 15.000,- eur.
25. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ako „Dohovor“), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.
26. Podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
27. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
28. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky

týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
29. Ústavný súd ČR vo svojom náleze zo dňa 01.03.2000 sp.zn. II ÚS 517/99 (aplikovateľného aj v podmienkach slovenskej právnej úpravy) interpretoval obsah práva na ochranu súkromia, poukazujúc na rozhodnutia Európskej komisie a Európskeho súdu pre ľudské práva, týkajúce sa interpretácie a aplikácie čl. 8 ods. 1 Dohovoru (prípady Niemetz, Keegan, Berrehab). Podľa právneho názoru vysloveného v tomto náleze rešpektovanie súkromného života musí do určitej miery zahŕňať aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami - súčasťou súkromného života je tiež rodinný život, zahŕňajúci i vzťahy medzi blízkymi príbuznými.
30. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ust. § 11 Občianskeho zákonníka chráni v rámci práva na súkromie aj právo na rodinný život. Z tohto dôvodu súd na prvom mieste skúmal, či zo strany pôvodného žalovaného 1/ H. G. došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva žalobkýň, ako aj, či vzniknutá ujma (strata brata G.) je v príčinnej súvislosti s týmto zásahom, pričom dospel k záveru, že tomu tak je. Je nepochybné, že strata blízkeho človeka, ktorým brat G. pre žalobkyne nepochybne bol, spôsobila pozostalým žalobkyniam ujmu, pretože smrťou tejto blízkej osoby (brata) žalobkyne stratili možnosť ďalšieho budovania rodinného života spoločne s ním a zároveň prišli o možnosť rozvíjania vzájomných súrodeneckých vzťahov, ktoré boli dovtedy veľmi súdržné, čo vyplynulo nielen z výsluchu samotných žalobkýň, ale aj z výsluchu svedkyne L. L. D., ktorá ako sociálna pracovníčka občianskeho združenia Úsmev ako dar, pobočka G. túto rodinu od septembra 2020 sprevádzala. Uvedená ujma bola pritom vyvolaná smrťou ich brata G., ktorá nastala v príčinnej súvislosti so skutkom, ktorého sa dopustil pôvodný žalovaný 1/ a za ktorý bol odsúdený. Tento skutok má pritom povahu neoprávneného zásahu, aký má na mysli ust. § 13 Občianskeho zákonníka.

31. Pokiaľ žalovaný (pôvodne žalovaný 2/) namietal, že žalobkyne ako sestry zomrelého G. B. nie sú najbližšími rodinnými príslušníkmi, s daným názorom sa súd nestotožnil. Je totižto potrebné uviesť, že vzťahy v rámci jednotlivých rodín sú vždy individuálne a jedinečné, a preto nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že súrodenec nie je najbližší rodinný príslušník. Tak tomu ostatne bolo aj v tomto prípade, keď z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že uvedené osoby (žalobkyne a ich brat G. B.) boli slobodné, bezdetné a ich rodičia o nich nielenže neprejavovali skutočný záujem, ale dokonca boli z ich strany v minulosti vystavené násilnému a alkoholickému správaniu, v dôsledku čoho sa tieto deti sami, vyslovene vďaka svojej vzájomne súdržnosti, „pretĺkali“ životom, pričom po istý čas boli umiestnené aj v detskom domove. Za týchto okolností preto súd nemal pochybnosti o tom, že žalobkyne ako sestry zomrelého G. boli skutočne s G. najbližšími rodinnými príslušníkmi. S uvedeným záverom ostatne korešponduje aj skutočnosť, že od leta 2021 spoločne bývali v byte v D. E. F. (toto bývanie im bolo zabezpečené zo strany občianskeho združenia Úsmev ako dar), trávili spolu čas (vrátane posledných spoločných Vianoc 2021), vzájomne si pomáhali a podporovali sa (aj po finančnej stránke najmä zo strany G., ktorý už bol vyučený ako elektrikár a privyrábal si rôznymi brigádami). Uvedené opäť vyplynulo nielen z výsluchov žalobkýň a svedkyne L. L. D., ale aj z nájomnej zmluvy zo dňa 19.01.2021 (kde ako nájomca dvojizbového bytu č. XX E. G. S. U. XX F. D. E. F. spoločne so žalobkyňami vystupoval aj ich brat G.) a napokon aj z prehratého videa z Vianoc 2021. S ohľadom na uvedené je preto možné konštatovať, že žalobkyne a ich brat G. B. boli skutočne najbližšími rodinnými príslušníkmi. Takýto záver je napokon aj v súlade s ust. § 116 ods. 1 pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka, ktorý definuje osobu blízku ako príbuzného v priamom rade, súrodenca a manžela. To znamená, že aj zákonodarca stavia na tú istú úroveň nielen osoby v priamom rade a manžela, ale takisto aj súrodenca. Týmto je teda zároveň daná aktívna vecná legitimácia žalobkýň v tomto spore, ktorú namietal žalovaný (pôvodne žalovaný 2/).

32. Súd sa ďalej zaoberal aj tým, či je žalovaný (pôvodne žalovaný 2/) v spore pasívne vecne legitimovaný, pričom dospel k záveru, že tomu tak je, keďže motorové vozidlo zn. G. I. K.: J., ktoré viedol H. G. a ktorým bola spôsobená predmetná nehoda, bolo v čase nehody zmluvne poistené u žalovaného (ako to vyplýva aj z bodu 22. odôvodnenia tohto rozsudku).

33. Ako vyplýva z vyššie citovaného ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, toto zákonné ustanovenie za určitých podmienok poskytuje možnosť priznať fyzickej osobe zadosťučinenie v peniazoch, ktorého hranicu nevymedzuje. Určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch je predmetom voľnej úvahy súdu. Súd je povinný vychádzať z okolností, za ktorých k ujme došlo, ako aj zo závažnosti vzniknutej ujmy, s

prihliadnutím k sledovanému cieľu, t.j. primerane s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Z uvedeného vyplýva, že aj pri určení výšky relutárnej satisfakcie musí byť zohľadnená predovšetkým satisfakčná funkcia priznávanej peňažnej sumy, ktorá má zaistiť zmiernenie nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnosti postihnutej fyzickej osoby. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je rozhodujúca úvaha súdu, ktorá samotná podlieha hodnoteniu. Zákonom stanovenými kritériami sú závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu do osobnostných práv fyzickej osoby došlo.

34. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že nastolené otázky súvisiace s posúdením primeranosti priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch boli riešené napríklad v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cdo/139/2011, 7Cdo/215/2020, 7Cdo/73/2021, R 3/2022, R 29/2001.

35. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2012 sp.zn. 4Cdo/139/2011 vyplýva, že ,,pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka zakotvuje taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pričom vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, konkrétne, napríklad, aký je podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyusťujúcej do neoprávneného zásahu. Druhé kritérium a to okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovené zámerne veľmi všeobecne tým, že by malo byť uplatnené vo vzťahu ako k postihnutej fyzickej osobe, tak k osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila, napr. či išlo na strane pôvodcu neoprávneného zásahu len o určitú ľahkú nedbanlivosť alebo naopak o úmysel. Tým je sledovaný cieľ, aby pri určení konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci voľnej úvahy súdu, ktorá práve na tomto mieste dostáva veľký priestor, a v súlade s princípom spravodlivosti pružne prihliadnuť na najrôznejšie momenty, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Osobné a majetkové pomery škodcu nemajú priamy vplyv na priznanú výšku nemajetkovej ujmy. Súd musí pritom však vychádzať vždy z čo najúplnejšieho skutkového stavu a opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiská. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať je ohraničená výškou navrhovateľom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu. V danom prípade bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za smrť blízkej osoby (dcéry) rodičom každému z nich vo výške 15 000 eur a súrodencom každému z nich vo výške 2 000 eur, zohľadnením straty dieťaťa, ktorá je pre rodiča vždy mimoriadnym zásahom do jeho súkromného a rodinného života. Ďalej spolužitie v spoločnej domácnosti, poskytovanie vzájomnej starostlivosti, blízky citový vzťah, lebo sa jednalo o dcéru, ktorá bola hybnou silou ich domácnosti“.

36. V uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.01.2022 sp.zn. 7Cdo/215/2020 k otázke stanovenia kritérií pre rozhodovaciu súdnu prax najvyšší súd poukázal na to, že ,,stanovenie kritérií nie je celkom možné v podmienkach samotného dovolacieho prieskumu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Jadro nastoleného problému je možné primárne riešiť skôr v oblasti zákonodarnej činnosti zmenou zákona, ako prostredníctvom súdno-aplikačnej praxe (m.m. sp.zn. 7Cdo/204/2018)“.

37. V uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2022 sp.zn. 7Cdo73/2021 k otázke výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, najvyšší súd uviedol, že ,,je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej konkrétnej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pokiaľ účelom § 421 ods. 1 písm. b) CSP je zo širších hľadísk to, aby sa vyriešením niektorej, dosiaľ ešte dovolacím súdom nevyriešenej právnej otázky vytvorila a ustálila rozhodovacia prax dovolacieho súdu, je na mieste konštatovanie, že vyriešením takto vysoko individuálnej otázky, akou je určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy, sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy postupujú totiž súdy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy, keďže rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť“.

38. V uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.03.2022 sp.zn. 7Cdo/252/2021, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 najvyšší súd prijatím judikátu pod R 3/2022 v znení v prvej vety judikoval ,,právo na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka) vzniknutej usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode motorovým vozidlom je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla“.

39. Napokon z prijatého judikátu R 29/2001 vyplýva právna veta v znení: „Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky musí súd prihliadať aj na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva. Tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej, ako aj u osoby, ktorý neoprávnený zásah spôsobila“.

40. Pokiaľ žalovaný (pôvodne žalovaný 2) ešte namietal, že žalobkyne sú plnoleté a samostatné osoby, aj túto námietku považoval súd za nedôvodnú. Náhrada nemajetkovej ujmy totižto plní satisfakčnú funkciu, zmyslom ktorej je zaistenie zmiernenia nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnosti postihnutej fyzickej osoby. G. B. mal v čase nehody 19 rokov, žalobkyňa 1/ mala v tom čase 20 rokov a žalobkyňa 2/ dokonca 17 rokov, takže ešte ani nebola plnoletá. Všetky tri osoby (súrodenci) tak boli v uvedenom čase vo veľmi mladom veku, kedy majú (resp. mali v prípade G.) prakticky celý život iba pred sebou, takže o to bolestivejšie ich musela uvedená tragédia zasiahnuť. Ak teda žalovaný argumentoval vekom žalobkýň, táto jeho námietka nebola dôvodná, pretože žalobkyňa 2/ nebola v čase nehody ani plnoletá, ale predovšetkým schopnosť postarať sa o seba nebola vo vzťahu k uplatnenému nároku ani úplne relevantná, keďže žalobkyne požadujú náhradu nemajetkovej ujmy za tragickú smrť ich brata predovšetkým z dôvodu, že medzi nimi existovalo veľmi silné súrodenecké puto, ktoré bolo v dôsledku uvedenej nehody navždy pretrhnuté.

41. Obrana žalovaného (pôvodne žalovaný 2/) ďalej spočívala v tom, že žalobkyňami požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy (po čiastočnom späťvzatí žaloby pre každú z nich vo výške 15.000,- eur) je s ohľadom na okolnosti daného prípadu a ustálenú rozhodovaciu prax neprimerane vysoká.

42. Po zvážení všetkých okolností daného prípadu súd napokon výšku náhrady nemajetkovej ujmy pre každú zo žalobkýň ustálil na sumu 12.000,- eur, ktorú považoval za primeranú. Podľa názoru súdu takáto suma ani neodôvodnene a ani neprimerane neobohacuje žalobkyne, a to práve s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zohľadňuje pritom stratu ich brata G., ako najbližšej osoby, s ktorým ich spájalo veľmi silné súrodenecké puto, čo sa ostatne prejavilo aj v tom, že na prahu dospelosti bývali spoločne v prenajatom byte v D. E. F., kde si boli jeden druhému vzájomnou oporou. V situácii, kedy sa oprávnene domnievali, že sa ich životy začali uberať správnym smerom (po zažitých negatívnych skúsenostiach z detstva, kedy sa museli sami, bez podpory rodičov, doslova pretĺkať životom) prišla uvedená tragická nehoda, ktorá zásadne negatívnym spôsobom ovplyvnila ich životy. Danú blízkosť ostatne preukazuje aj fakt, že to boli práve žalobkyne, ktoré usilovali o to, aby bol ich brat G. po nehode premiestnený z nemocnice v J. G. do nemocnice do D. E. F., kde ho mohli častejšie navštevovať. To sa im ostatne aj podarilo, ale zakrátko došlo k rozvoju závažných zdravotných komplikácií G. (centrálnej mozgovej smrti, zápalu mozgových obalov a opuchu mozgu), ktoré dňa 30.04.2022 viedli k jeho úmrtiu. Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 2T/10/2023-424 zo dňa 23.05.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.05.2023, z ktorého vyplýva, že pôvodný žalovaný 1/ H. G. spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania, t.j. porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, nakoľko neprispôsobil rýchlosť jazdy poveternostným podmienkam (tme a hmle), keď pri rýchlosti 80 - 87 km/h s dohľadnosťou do cca 20 metrov mal viesť motorové vozidlo primeranou rýchlosťou 30 - 38 km/h, pričom nesprávnou technikou jazdy a neskorou reakciou pri spozorovaní zapnutých stretávacích a výstražných svetiel vozidla odťahovej služby prešiel s vozidlom vpravo mimo vozovku na krajnicu a ľavou časťou svojho vozidla zachytil ľavú časť odťahového vozidla a následne tam stojacieho G. B.. Zo záverov znaleckého posudku č. 23/2022 zo dňa 28.04.2022, vypracovaného N. O. P., znalcom v odbore Cestná doprava, odvetvie Nehody v cestnej doprave, súčasne vyplynulo, že G. B. nemal možnosť dopravnej nehode zabrániť, a teda že pôvodný žalovaný 1/ tak mal 100 %-ný podiel viny na usmrtení G. B.. Preto v danom prípade neprichádzala do úvahy aplikácia ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Pri zohľadnení

výšky požadovanej náhrady súd súčasne zohľadnil aj to, že zo strany pôvodného žalovaného 1/ išlo o nedbanlivostné konanie, pričom zobral do úvahy aj fakt, že pôvodný žalovaný 1/ dobrovoľne uhradil dňa 09.02.2023 poštovou poukážkou na adresu žalobkyne 1/ sumu 3.250,- eur ako náklady spojené s pohrebom G. B. (doklad založený v spise na č.l. 45). Preto súd výšku náhrady nemajetkovej ujmy pre každú zo žalobkýň ustálil na sumu 12.000,- eur, pričom vo zvyšnej časti, prevyšujúcej túto výšku, žalobu ako nedôvodnú zamietol.
43. Pokiaľ žalovaný odkazoval na príslušnú judikatúru, súd v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2021 sp.zn. 7Cdo/73/2021 uvádza, že výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej konkrétnej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je preto potrebné postupovať vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávať na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy, keďže rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť.

44. Navyše je ešte potrebné zdôrazniť aj to, že súdy aktuálne aj s ohľadom na meniacu sa hospodársku, spoločenskú situáciu a narastajúcu infláciu priznávajú vyššie sumy náhrady nemajetkovej ujmy. Konkrétne ide napríklad o rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 17C/36/2022-163 zo dňa 19.04.2023 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/125/2023, kde súd priznal manželke 25.000,- eur, plnoletému synovi 20.000,- eur a maloletej dcére 25.000,- eur alebo o rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 27C/80/2022-202 zo dňa 19.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/72/2024 zo dňa 02.04.2025, kde súd priznal synovi 15.000,- eur alebo rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 49C/35/2023-222 zo dňa 25.01.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/137/2024 zo dňa 25.03.2025, kde súd priznal piatim plnoletým deťom 16.000,- eur, 15.000,- eur, 13.000,- eur a dvom po 10.000,- eur.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyniam proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 75 %. Čo sa týka žalobou uplatneného nároku - nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, v takomto type sporu nie je možné aplikovať výlučne princíp úspechu vo veci, keďže výška takéhoto plnenia závisela od úvahy súdu (sudcovské právo), takže žalobkyne boli ohľadne tohto nároku plne úspešné, hoci im súd namiesto požadovaných (po čiastočnom späťvzatí žaloby) pre každú po 15.000,- eur priznal každej po 12.000,- eur. Keďže však žalobkyne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.12.2025 zobrali žalobu späť každá v časti ohľadne zaplatenia sumy 5.000,- eur (pôvodne požadovali totižto každá po 20.000,- eur), v tejto časti žalobkyne procesne zavinili zastavenie konania. Preto súd matematicky vyčíslil úspech žalobkýň na 75 % a a ich neúspech na 25 %, z čoho vychádza čistý úspech žalobkýň v rozsahu 50 %, ktorý im súd priznal. O konkrétnej výške priznaných trov súd s poukazom na § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.